

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศเกี่ยวกับนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการรับนักศึกษาพิการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการที่มีความสามารถในการเรียนรู้ ให้สามารถได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสมอันเป็นการสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และรายการที่ให้การอุดหนุนทางการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อ ๙ (๑) ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และรายการที่ให้การอุดหนุนทางการศึกษาสำหรับคนพิการในระดับอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด สมัยสามัญ ครั้งที่ ๙(๒๐๔)/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๗ สภามหาวิทยาลัยฯ จึงออกประกาศกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เรื่อง นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ข้อ ๔ มหาวิทยาลัยมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

ข้อ ๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำแผนการรับนักศึกษาพิการ พร้อมทั้งแผนงบประมาณเงินอุดหนุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ

/ข้อ ๖ ในแต่ละปีการศึกษา...

ข้อ ๖ ในแต่ละปีการศึกษาให้มหาวิทยาลัยพิจารณาคนพิการที่จะเข้าศึกษา อาจมีลักษณะพิการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน แต่สามารถเรียนรู้ได้ โดยแบ่งประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการได้ดังนี้

(๑) หลักเกณฑ์กำหนดความพิการทางการเห็น ได้แก่

(๑.๑) ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับต่ำกว่า ๓ ส่วน ๖๐ เมตร (๓/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๔๐๐ ฟุต (๒๐/๔๐๐) ลงมาจนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง หรือมีลานสายตาแคบกว่า ๑๐ องศา

(๑.๒) เห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับตั้งแต่ ๓ ส่วน ๖๐ เมตร (๓/๖๐) หรือ ๒๐ ส่วน ๔๐๐ ฟุต (๒๐/๔๐๐) ไปจนถึงต่ำกว่า ๖ ส่วน ๑๘ เมตร (๖/๑๘) หรือ ๒๐ ส่วน ๗๐ ฟุต (๒๐/๗๐) หรือมีลานสายตาแคบกว่า ๓๐ องศา

(๒) หลักเกณฑ์กำหนดความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ได้แก่

(๒.๑) หูหนวก หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ ๕๐๐ เฮิรตซ์ ๑,๐๐๐ เฮิรตซ์ และ ๒,๐๐๐ เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง ๙๐ เดซิเบลขึ้นไป

(๒.๒) คนหูตึง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ ๕๐๐ เฮิรตซ์ ๑,๐๐๐ เฮิรตซ์ และ ๒,๐๐๐ เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า ๙๐ เดซิเบลลงมาถึง ๔๐ เดซิเบล

(๒.๓) ความพิการทางการสื่อความหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องทางการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ เป็นต้น

(๓) หลักเกณฑ์กำหนดความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ได้แก่

(๓.๑) ความพิการทางการเคลื่อนไหว หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจากสาเหตุอัมพาต แขน ขา อ่อนแรง แขน ขาขาด หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงานมือ เท้า แขน ขา

(๓.๒) ความพิการทางร่างกาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือผิดปกติของศีรษะ ใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน

ทั้งนี้ กรณีที่มีลักษณะและประเภทความพิการอื่นใดนอกเหนือจากประกาศนี้ และผู้พิการนั้นมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ ก็ถือเป็นประเภทและลักษณะความพิการภายใต้ประกาศนี้ด้วย โดยลักษณะและประเภทความพิการนั้นไม่ส่งผลต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีความรู้ความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ โดยผ่านการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์การสอบตามมาตรฐานของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดประเภทความพิการเพื่อรับเข้าในแต่ละสาขาวิชาได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ จำนวนนักศึกษาพิการที่จะรับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ให้เป็นไปตามแผนการรับนักศึกษาพิการและประกาศของมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมให้มีบริการต่าง ๆ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการอย่างเหมาะสม เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักศึกษาพิการแต่ละประเภทความพิการ โดยมหาวิทยาลัยอาจมอบหมายให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ พร้อมทั้งให้มีบุคลากรปฏิบัติงานที่มีทักษะพื้นฐานในการบริการสนับสนุนคนพิการในสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ ให้มหาวิทยาลัยขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการหรือแหล่งงบประมาณอื่นตามความเหมาะสมและตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ นักศึกษาพิการมีสิทธิ์ได้รับค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายอื่นจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมหรือจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามที่จ่ายจริง ทั้งนี้ไม่เกินอัตราและรายการที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

หากนักศึกษาพิการมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเกินขอบเขตของอัตราค่าใช้จ่ายที่ได้รับการอุดหนุน นักศึกษาพิการจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกินขอบเขตนั้นด้วยตนเอง

ข้อ ๑๑ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการสอนนักศึกษาพิการ โดยให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่สอนนักศึกษาพิการหรือบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพิการได้รับการส่งเสริม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพองค์ความรู้การศึกษาอย่างต่อเนื่อง และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการตามความเหมาะสม

/ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัย...

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ อย่างน้อยปีการศึกษาละหนึ่งครั้งต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การใดที่มีได้กำหนดไว้และจำเป็นต้องดำเนินการเกี่ยวกับการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีที่จะพิจารณาดำเนินการ แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชงทอง | จันทรางศุ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกประกาศฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และรายการที่ให้การอุดหนุนทางการศึกษาสำหรับคนพิการ
ในระดับอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาออกข้อกำหนด นโยบาย
หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทาง
การส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา
สำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ว่าด้วย
การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้